

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان
۲۸ اکتوبر ۲۰۱۵

در افغانستان چه می گذرد؟ ۲۹۰

پرداخت ماهانه ۴۲۳ هزار دالر امریکائی از سوی اشرف غنی به حامد کرزی
(باج، حق السکوت یا خوش خدمتی؟)

محمد اشرف غنی رئیس جمهور دلقک و دیوانه دولت پوشالی کابل در فرمانی که ماه ثور سالجاری صادر نموده، به وزارت نام نهاد مالیه هدایت داده که ماهانه ۲۳ میلیون و ۳۰۰ هزار افغانی که معادل ۴۲۳ هزار دالر امریکائی می گردد از کد شماره (۹۵) جهت مصارف ماهانه دفتر حامد کرزی پرداخت نماید. این مقدار پول برای معاش و مصارف دفتر کرزی پرداخت می گردد. در این فرمان دفتر کرزی را واحد اداری مستقل عنوان کرده که دارای ۵۰ بست می باشد.

کرزی قبل از ختم دوره مأموریت وطنفروشی اش و انداختن حلقه غلامی به گردن اشرف غنی، به اداره امور دستور داده بود که برای یکتعداد از وطنفروشان که شامل مشاوران ارشد، مشاور امنیت ملی، رئیس عمومی امنیت ملی، وزیران مشاور، لوی خرنوال، اعضای شورای وزیران، دستیار خاص رئیس جمهور و رئیس دفتر ریاست جمهوری می باشد، بعد از ختم دوره مأموریت آنها نیز معاش و امتیازات شان را پرداخت نماید.

پرداخت سالانه ۵ میلیون و هفتاد و شش هزار دالر امریکائی به دفتری که وظیفه و اجندای آن مرموز بوده و تحت هیچ اداره دولتی فعالیت ندارد و مستقل اعلان گردیده از دو حالت خارج نیست. یا اشرف غنی با پرداخت این مبلغ هنگفت به دفتر حامد کرزی در واقع حق السکوت پرداخت نموده و به کرزی باج می دهد تا مزاحمش نشود، یا این که با پرداخت این مقدار پول می خواهد به کرزی خوش خدمتی نماید. قابل یادآوریست که محاسبه ابتدائی نشان می دهد که این مقدار پول معاش ماهانه نزدیک به پنج هزار کارمند دولتی را تشکیل می دهد.

دولت پوشالی و دست نشانده کابل منحصراً فاسدترین و پوشالی ترین دولت های دست نشانده و مزدور که بودجه عادی و انکشافی خود را از «کمک» های «جامعه جهانی» گدائی می کند و یا هم از جیب مردم افغانستان به نام مالیه، محصول، صفائی و غیره به مشکل تمویل می نماید و اکثراً با کسر شدید بودجه مواجه اند، من حیث یکی از دولت های پر مصرف و فیشنی جهان مبالغ هنگفت پول را صرف معاش های مقامات بالائی، خریداری وسایط زرهی و موترهای آخرین سیستم، استخدام ده ها محافظ، خریداری وسایل گرانبهای دفتری، مصارف دسترخوان و غیره می کنند، در

حالی که اضافه از ۹۵ درصد توده های درد دیده و زجر کشیده ما به مشکل مصارف عادی و روزانه شان را تأمین کرده می توانند. ناگفته پیداست که در قرن بیست و یک تعدادی از مردم زجر دیده ما در مغاره ها زندگی می کنند و غذای آنها علف می باشند.

امروز افغانستان مستعمره - نیمه فیودالی جهنمی گردیده برای بیش از ۹۵ درصد و بهشتی گردیده برای اقلیت ۵ درصدی. قتل، کشتار، انتحار، دزدی، چور و چپاول، غارت، بیکاری، فقر، فحشاء، اعتیاد، فساد گسترده اداری، بی خانمانی، مریضی، بی دوائی، سرگردانی، کوچ اجباری، مهاجرت های اقتصادی و صد ها مصیبت و بدبختی دیگر نصیب توده های میلیونی کشور ما گردیده و عیش و نوش، امکانات بلند زندگی، تحصیلات عالی در بهترین پوهنتون های جهان، معاش های دلبری، سفر های خارجی، ساخت و ساز خانه های رؤیائی در افغانستان و بیرون افغانستان اشغالی، خریداری آخرین مدل موتر های پیشرفته و هزاران امکان رفاهی زندگی نصیب اقلیت وطن فروش، دزد، جاسوس، جهادی، روحانیون شریر، گروه های مافیائی و مقامات عالی رتبه دولت پوشالی کابل گردیده است.

تا زمانی که توده های میلیونی به آگاهی نرسند و راه های بیرون رفت از مصائب جاری را از راه اتحاد و تشکل پذیری شان جست و جو ننمایند، رسیدن به زندگی انسانی در افغانستان جهنمی خواب و خیالی بیش نیست. یگانه راه برای راهی از بدبختی های جاری همانا اتحاد و همبستگی توده های میلیونی در جبهه واحد ضد اشغال و استبداد کنونی (انقلابی ملی - دموکراتیک) است. سازندگان این جبهه وسیع و گسترده ضد اشغال و استبداد را تمامی نیرو های چپ، انقلابی، مترقی، آزادیخواه، استقلال طلب، وطنپرست و ملی تشکیل می دهند. بیشتر از هر زمانی نیاز است تا این نیرو ها در شرایط حاضر دست اتحاد و اتفاق را پیش کرده و از اختلافات شان دست بکشند. راه رسیدن به انقلاب ملی - دموکراتیک دشوار اما رسیدنیست پس بیائید در این راه خائنین با قدم های استوار و متین قدم برداشته و زمینه را برای ایجاد جبهه واحد ضد اشغال و استبداد مهیا ساخته تا جامعه عاری از استعمار و استبداد را در قدم اول ایجاد نمایم.